

EL VALOR D'UN SÍMBOL

VALENTÍ JUNYENT I TORRAS
Alcalde de Manresa

La miscel·lània que teniu a les mans és sens dubte una prova evident del gran abast que ha tingut la commemoració del cent vint-i-cinquè aniversari de les Bases de Manresa, amb un programa ampli i divers que ha ajudat a difondre entre la ciutadania la transcendència dels fets que van tenir lloc els dies 25, 26 i 27 de març de 1892 al magnífic Saló de Sessions de l'Ajuntament de Manresa.

I ho hem pogut fer gràcies a la tasca d'uns comissaris esforçats i compromesos, Francesc Comas i Jordi Rodó; a la implicació del Govern de la Generalitat i al suport de la Diputació de Barcelona, i a la participació entusiasta de la Comissió Cívica, d'entitats i persones implicades amb la ciutat i amb el país que han posat el seu granet de sorra per anar construint el que entre tots plegats hem aconseguit.

Però voldria tenir un record aquí per a la persona que, sense saber-ho, va ser qui va encendre la guspira de tot el que vindria després: l'exconseller de Territori i Sostenibilitat Josep Rull, qui va visitar l'Ajuntament de Manresa l'11 de març de 2016. En la seva dedicatòria al llibre d'honor de la ciutat destacava: «Hi ha espais simbòlics per a les nacions. L'Ajuntament de Manresa i el seu Saló de Plens forma part d'una d'aquestes expressions simbòliques, patrimoni del conjunt del poble de Catalunya.» I tot seguit hi afegia: «Les Bases de Manresa, de les quals l'any vinent en

commemorarem el 125è aniversari, són un dels primers crits solemnes que fa la nostra nació per reclamar la seva llibertat després de l'ensulsiada de 1714.»

Les paraules de l'exconseller ens van recordar les dates de l'efemèride, però el més important és que ens va fer prendre consciència del valor simbòlic i la significació que van tenir per al país aquells fets que van succeir a la nostra ciutat. Va ser així, carregats de la dosi extra d'autoestima que ens va proporcionar aquella dedicatòria, que ens vam posar en marxa per fer una commemoració que estigués a l'altura d'aquella fita històrica del catalanisme.

Per això vull fer un agraïment a l'exconseller Rull i expressar-li el meu reconeixement per aquelles esperadores paraules. Però també pel seu compromís amb la defensa dels valors democràtics i dels somnis dels catalans i les catalanes, que malauradament ha hagut de pagar amb la pèrdua de la llibertat. Un reconeixement que vull fer extensiu a la resta de presos polítics i exiliats amb el desig profund que s'acabi aquest malson.

Per acabar, m'agradaria que la commemoració del cent vint-i-cinquè aniversari de les Bases de Manresa ens ajudés a veure aquella fita històrica que va tenir lloc a la nostra ciutat com un punt de partida que ens permeti continuar fent —amb orgull i dignitat— el camí que encara ens queda per recórrer com a país.